

וְסִימָנָא דְא שִׁירוֹתָא דְנְבוּאָה דְמִשָּׁה, דְעַד פָּאן
 לָא נִפְקַת סִימָנָא מִכְּסוּיָה, לְאַתְנַתְרָא
 מִגּוֹ שְׂמֵשָׁא. וְכִיּוֹן דְסִימָנָא הוֹת בְּחִשּׁוֹכָא, עַד כְּעֵן
 שְׂמֵשָׁא לָא נִהִיר לְגַבְהָ, וְאִידְרָא עֵילָאָה דָּא לָא
 אֲתַגְלִיָּא לְאַנְהָרָא, דְהָא הָהוּא רִיחָא עֵילָאָה,
 סְלִקָא לְגוֹ סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, דְלֹא אֲתִידַע כְּלָל,
 וְכִדִּין אֶהְיֶה.

וְכִדִּין תָּב לְאַתְרֵיהָ, כִּדִּין קִימָא וְדָא לְאַנְהָרָא
 לְכוּלָא, וְכִדִּין אֲשֶׁר, אֶהְיֶה, דְהָא כִּדִּין
 אֲתַתְקֵנוּ לְאַתְמַלְיָא, מִגּוֹ שְׂבִיל חַד דְקִיק, (דף 9 ע"ב)
 דְעֵייל בִּיהַּ בְּסְתִימוֹ. וְעַם כָּל דָּא, בְּשִׂמְחָהּ אֵלִין,
 עַד כְּעֵן לָא אֲתַגְלִיָּא לְאַנְהָרָא בּוֹצֵינִין.
 לְבַתָּר אֶהְיֶה תְלִיתָאָה, דְהָא זְמִינַת לְאַתְגְּלִיָּא,
 וְלֹא־פִשְׁטָא נְהוּרִין לְכָל סְטָר, וְדָא אִיהוּ
 אֶהְיֶה, הָא אַנָּא זְמִין לְאַתְגְּלִיָּא.

לשון הקודש

וּכְשֵׁשֶׁב לְמִקּוּמוֹ, אִזִּי וְדָא עוֹמַד לְהָאִיר
 לְכָל, וְאִז אֲשֶׁר אֶהְיֶה, שְׁהִרִי אִז הִתְתַּקְּנוּ
 לְהִתְמַלֵּא מִתּוֹךְ שְׂבִיל דְק אַחַד שְׁנַכְנַס
 בּוֹ בְּסִתְרָא. וְעַם כָּל זֶה, בְּשִׂמּוֹת הִלְלוּ, עַד
 עַכְשָׁו לֹא הִתְגַּלָּה לְהָאִיר הַמְּנוֹרוֹת.
 אַחַר כֵּן אֶהְיֶה הַשְּׁלִישִׁי, שְׁהִרִי עֲתִידָה
 לְהִתְגַּלּוֹת וְלְהַפְּשִׁיט אֹרוֹת לְכָל צַד, וְזֶהוּ
 אֶהְיֶה, הַרְיָנִי עֲתִיד לְהִתְגַּלּוֹת.

וְסִימָן זֶה רֵאשִׁית נְבוּאָת מִשָּׁה, שְׂעַד
 כָּאן לֹא יֵצֵאָה הַלְבָנָה מִכְּסוּיָה לְהִיּוֹת
 מוֹאֲרַת מִתּוֹךְ הַשְּׂמֶשׁ. וְכִיּוֹן שֶׁהַלְבָנָה
 הִיְתָה בְּחִשְׁכָּה, עַד עַכְשָׁו הַשְּׂמֶשׁ לֹא
 מֵאִיר לָהּ, וְהַחֲדָר הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה לֹא הִתְגַּלָּה
 לְהָאִיר, שְׁהִרִי אוֹתוֹ רִיחַ עֲלִיּוֹן עוֹלָה
 לְתוֹךְ נִסְתָּר כָּל הַנְּסֻתִּים, שְׂאִין נוֹדַע
 כְּלָל, וְאִז אֶהְיֶה.

וְדָא תְּלִיתָאָה, תִּיקוּנָא דְשׁוּפְרָא לְאַפְקָא קָלָא.
 וּכְיִזְן דְנִפְקָא הוּא קָלָא בְּתַקִּיפּוּ דְשִׁירוּתָא
 דְקָלָא, נִפִּיק בְּתוּקְפָא דְהוּא דְתַקַּע לִיה, הוּא
 שִׁירוּתָא דְקָלָא אִיקְרִי יְהו"ה. בְּגִין דְהוּא תוּקְפָא
 דְשִׁירוּתָא תָּב לְאַתְרִיה, וְלֹא (אֶתְגְּלִיָּא) בְּשָׂאָר שְׂמֵחָן.
 לְבַתָּר כִּד אֶתְפַּשֵּׁט קָלָא בְּפִשְׁטוֹ דְנִיחָא, כִּדִּין אִיקְרִי
 יְהו"ה, שְׂמָא דְאַתְגְּלִיָּא.

הָכָא רוּא דְרִזִּין, לִידְעֵי חֲכָמָתָא עֵילָאָה.
 וְזַעֲרִין אִינּוּן (דִּידְעִין) שְׂמָא דָּא. וְאַף עַל גַּב
 דְהָא אוּקְמוּנָא בְּרוּא דְאַתְוּוּן, וְהָכִי אִיהוּ. אֲבָל
 נְקוּדֵי וְטַעְמֵי, קַבְּלָה לְמִשְׁה מְסִינִי, בְּאוּרַח סְתִים,
 לְחַכְמֵי לְבָא.

וְרוּא דָּא, (שְׁמוֹת לֹא ו) וּבְלֵב כָּל חֲכָם לֵב נְתַתִּי
 חֲכָמָה. דְהָא מְרוּא דְנְקוּדֵי וְתַנּוּעֵי דְטַעְמֵי,
 הוּוּ יְדַעִין לְאַנְהָרָא צִיּוּרִין דְלַעִילָא. דְהָא נְקוּדֵי

לשון הקודש

כָּאן סוּד הַסּוּדוֹת לְיִוְדְעֵי הַחֲכָמָה
 הָעֵלְיוּנָה, וּמַעֲטִים הֵם (שִׁידְעִים) שֵׁם זֶה. וְאַף
 עַל גַּב שְׁהַרִי בְּאַרְנוּ בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת, וּכְדָ
 הוּא. אֲבָל נְקוּדוֹת וְטַעְמִים קַבְּלָה לְמִשְׁה
 מְסִינִי, בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר, לְחַכְמֵי הַלֵּב.

זֶה סוּד (שְׁמוֹת לֹא) וּבְלֵב כָּל חֲכָם לֵב נְתַתִּי
 חֲכָמָה. שְׁהַרִי מְסוּד הַנְּקוּדוֹת וְהַתַּנּוּעוֹת
 שֶׁל הַטַּעְמִים הֵיוּ יוֹדְעִים לְהַאִיר הַצִּיּוּרִים

זֶה הַשְּׁלִישִׁי, תִּקּוּן הַשׁוּפְרָא לְהוֹצִיא קוּל.
 וּכְיִזְן שִׁנְיָא אוֹתוֹ הַקּוּל בְּחֻזֶּק שֶׁל רֵאשִׁית
 הַקּוּל, יוֹצֵא בְּתַקְפָּה שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁתַּקַּע
 אוֹתוֹ. אוֹתוֹ רֵאשִׁית הַקּוּל נִקְרָא יְהו"ה,
 מִשּׁוּם שֶׁאוֹתוֹ הַחֻזֶּק שֶׁל הָרֵאשִׁית שָׁב
 לְמִקּוּמוֹ, וְלֹא (הַתְּגַלָּה) בְּשָׂאָר הַשְּׁמוֹת. אַחַר
 כֵּךְ בְּשֶׁהַתְּפִשֵּׁט הַקּוּל בְּהַתְּפִשְׁטוֹת שֶׁל
 מְנוּחָה, אִזְ נִקְרָא יְהו"ה, הַשֵּׁם שֶׁהַתְּגַלָּה.

דַּאֲתוֹן מִתְנַהֲרָן (מתנהגין) בְּהוּ הוּוּ יִדְעִין, וּבְרָזָא
 דִּילְהוֹן הוּוּ יִדְעִין וְאַשְׁתְּמוּדְעָן לְקַיְמָא תְּהוּא צִיּוּרָא
 בְּרָזָא עִילָאָה.

בְּגִין דְּכּוּוּנָה וְרַעוּתָא אִי־צִטְרִיד לְכָל אִינּוּן עוּבְדִין
 וְצִיּוּרִין עִילָאִין דְּלְעִילָא. וְאִינּוּן הוּוּ יִדְעִי מִגּוּ
 רָזָא דְּצִיּוּרָא דְּנְקוּדִי, לְשׁוּנָאָה רַעוּתָא וְלִבָּא בְּכָל
 עוּבְדָא וְעוּבְדָא.

כָּל אִינּוּן צִיּוּרִין דְּמִשְׁכְּנָא, לָא הִיִן אֶלָּא רָזָא
 דַּאֲתוֹן דְּקִיקִין. בְּגִין דְּאִית אֲתוֹן עִילָאִין
 רְבִרְבִין, וְאִית אֲתוֹן זְעִירִין דְּקִיקִין. אֲתוֹן זְעִירִין
 דְּקִיקִין, אִינּוּן עוּבְדָא דְּמִשְׁכְּנָא. אֲתוֹן עִילָאִין
 רְבִרְבִין, עוּבְדָא דְּבִי מִקְדָּשָׁא דְּבֵית רֵאשׁוֹן, וְהִנֵּי
 לָא אֲתַעְבִּידוּ לְאַתְקַדְשָׁא לְעִילָא, אֶלָּא בְּצִיּוּרָא דָּא.

לשון הקודש

כָּל אותם ציורי המשכן לא היו אלא סוד
 האותיות הקטנות, משום שיש אותיות
 עליונות גדולות, ויש אותיות קטנות
 דקות. האותיות הקטנות הדקות היו
 מעשה המשכן. האותיות העליונות
 הגדולות – מעשה בית המקדש של בית
 ראשון, ואלו לא נעשו להתקדש למעלה
 אלא בציור הזה.

שְׁלֻמְעָלָה. שְׁהֲרֵי הַנְּקוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
 מְאִירִים (מתנהגים) בָּהֶם הָיוּ יוֹדְעִים, וּבִסּוּד
 שְׁלָהֶם הָיוּ יוֹדְעִים וּמְפִירִים לְקַיֵּם אוֹתוֹ
 הַצִּיּוּר בְּסוּד עֲלִיּוֹן.

מִשׁוּם שֶׁכּוּוּנָה וְרַצוֹן צְרִיד לְכָל אוֹתָם
 הַמַּעֲשִׂים וְהַצִּיּוּרִים הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁל מַעְלָה,
 וְהֵם הָיוּ יוֹדְעִים מִתּוֹךְ סוּד הַצִּיּוּר שֶׁל
 הַנְּקוּדוֹת לְשִׁים רַצוֹן וְלֵב בְּכָל מַעֲשֵׂה
 וּמַעֲשֵׂה.

דָּרָא דְנִקּוּדֵי דְאַתְוּוֹן דְקִיקוּן, אִינוּן מִסְטָרָא
דְשָׁמְאָלָא. וְנִקּוּדֵי דְאַתְוּוֹן עֵילָאִין רַבְרַבִּין,
אִינוּן מִסְטָרָא דִימִינָא. וְאֵלִין כְּגוּוּנָא דְאֵלִין אֲתַנְשִׁי
מֵעֲלָמָא, בַּר דְאַתּוּ חֲפִימִי, דְקִבְלוּ נְהִירוּ דְחֲכֻמָּתָא
מִקְדָּמָא, וְאַקִּימוּ לֹון עַל אֲתוּוֹן, לְנִטְלָא אֲתוּוֹן
מִטְלָנְהוֹן כְּגִינְיָהוּ. וְעַל דָּא עֲבִידְתָּא דְמִשְׁכָּנָא,
וְעִבְדְתָּא דְבִי מִקְדָּשָׁא, בְּצִיּוּרָא נִקּוּדֵי הוּוּ שְׁלָמִין
בְּרַעוּתָא וְכֻנָּה.

תְּנוּעֵי דְטַעְמֵי קִיּוּמוֹ כּוּלָּא עַל יְדָא דְמִשָּׁה. וְעַל
דָּא, (שם לט לג) וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה,
דְּאִיהוּ קִיּוּם כּוּלָּא בְּרָזָא דְלַהוֹן.

בְּתַנּוּעֵי דְטַעְמֵי, אִית בְּהוּ תְּנוּעֵי בְּרָזָא דְלַתְתָּא,
לְאַנְהָגָא וְלְקִיּוּמָא עוּבְדָּא דְמִשְׁכָּנָא.
וְאִית בְּהוּ תְּנוּעֵי בְּרָזָא דְלַעִילָא, לְאַנְהָגָא וְלְקִיּוּמָא
עוּבְדָּא דְבִי מִקְדָּשָׁא.

לשון הקודש

בְּצִיּוּר שֶׁל הַנִּקּוּדוֹת הָיוּ שְׁלָמִים בְּרָצוֹן
 וּבְכֻנָּה.

תְּנוּעוֹת הַטַּעְמִים קָמוּ כְּלָן עַל יַד מֹשֶׁה.
 וְעַל כֵּן (שְׁמוֹת לט) וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל
 מֹשֶׁה, שֶׁהוּא הַעֲמִיד הַכֹּל בַּסּוּד שְׁלָהֶם.
 בְּתַנּוּעוֹת שֶׁל הַטַּעְמִים, יֵשׁ בְּהֵן תְּנוּעוֹת
 בַּסּוּד שְׁלָמָה, לְהַנְהִיג וּלְקַיֵּם אֶת מַעֲשֵׂה
 הַמִּשְׁכָּן. וַיֵּשׁ בְּהֵן תְּנוּעוֹת בַּסּוּד

שְׁפֹר הַנִּקּוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הַנִּקּוּדוֹת הֵן
 מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְהַנִּקּוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
 הָעֲלִיּוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת הֵן מִצַּד הַיְּמִין. וְאֵלּוּ
 כָּמוֹ אֵלּוּ נִשְׁכַּחוּ מִהַעוֹלָם, רַק שָׁבְאוּ
 חֲכָמִים, שֶׁקִּבְּלוּ אֶת אוֹר הַחֲכֻמָּה
 מִהָרָאשׁוֹנִים, וּבְאֵרוֹ אוֹתָם עַל הָאוֹתִיּוֹת,
 לְנַסֵּעַ הָאוֹתִיּוֹת מִסְּעִיָּהֶם בְּשִׁבְלָם. וְעַל
 כֵּן עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן וְעֲבֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,

שְׁלֹמֹה מִלְכָּא, לָא אֶצְטְרִיךְ לְנִקּוּדֵי וּלְטַעְמֵי,
 אֶלָּא אֵינוֹן הוּוּ אֶתְיִין בְּסִתְיֻמוֹ וּלְחִישׁוֹ,
 וּמִתְצִיִּירִין בְּגִלְיָפוֹ (נ"א בְּגִלְיָפוֹ) צִיּוּרֵי מִקְדָּשָׁא. הָדָא
 הוּוּ דְכִתְיֵב, (מ"א ו' ט) וְהַפִּיֵת בְּהַפְנוֹתוֹ, וְדָאֵי, אֶבְנֵי שְׁלֹמֹה
 מִסַּע נִבְנָה. אֶבְנֵי שְׁלֹמֹה, וְלֹא חֲסָרָה בְּאַתְוֹן דְּקִיקוֹן.
 כְּעוֹבְדָא דְּמִשְׁכָּנָא. וּמִקְבּוֹת וְהַגְרִיזוֹן כָּל כְּלֵי בְרוֹזֵל לֹא
 נִשְׁמַע בְּבֵית בְּהַפְנוֹתוֹ. לֹא נִשְׁמַע וְדָאֵי, דְּהָא אֶתְרִיָּה
 גַּרְם דְּאִיהוּ בְּלַחֲשׁוֹ.

וְעַל דָּא, סִפְר תּוֹרָה דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְּבֵי מִקְדָּשָׁא,
 לִית בֵּיה דִּיּוֹקְנָא דְּטַעְמֵי וְנִקּוּדֵי, דְּכוּלָּא
 סְתִיִם בְּגִיּוּתָא, כְּגִוּוֹנָא דְּדִיּוֹקְנָא דְּרוּזָא דְּבֵי מִקְדָּשָׁא
 קְדָמָאָה, דְּטַעְמֵי וְנִקּוּדֵי הוּוּ סְתִימִין בְּגִיּוּתָא.

וְדַחֲיִקוּ דְּתוֹקְפָא דְּשִׁירוֹתָא דְּקָלָא, אֶתְדַר
 לְאֶתְרִיָּה, וְנִקּוּדֵי דִּילִיָּה בְּאַתְוֹן

 לשון הקודש

ברזל לא נשמע בבית בהפנותו, לא
 נשמע ודאי, שהרי מקומו גרם שהוא
 בלחש.

ועל בן ספר תורה, שהוא דיוקן של בית
 המקדש, אין בו דיוקן של טעמים
 ונקודות, שהכל נסתר בתוכו, כמו
 שהדיוקן של סוד בית המקדש הראשון,
 שטעמים ונקודות היו נסתרים בתוכו.
 והדחק של תקופה הראשית של הקול

שלמעלה, להנהיג ולקיים מעשה בית
 המקדש.

שלמה המלך לא הצטרף לנקודות
 ולטעמים, אלא הם היו באים בסתר
 ולחש, ומצטיירים בחקיקת (פחיקות) ציורי
 המקדש. והו שכתוב (מלכים-א ו') והפית
 בהפנותו, ודאי, אבן שלמה מסע נבנה.
 אבן שלמה, ולא חסרה באותיות דקות,
 כמעשה המשכן. ומקבוצת והגרזן כל כלי

יְהו"ה (אינון, בְּרֹזָא דְשִׁמְאָא אֱלֹהִים). וּבְגִינֵייהוּ אִיקְרִי בְשִׁמְאָא דָּא, לְאַתְגְּלִיָּא אֱלֹהִים חַיִּים. וְעַל דָּא נְקוּדֵי מִתְתָּא לְעִילָא וּמַעֲיָלָא לְתַתָּא פְּנִישׁ וְנָטִיל, וְאַתְדַּר לְאַתְרֵיהּ.

לְבַתָּר אַתְפְּשִׁיט בְּפִשְׁטוֹ דְּנִיחָא, וְאַתְהִדְרוּ נְקוּדֵי פְּגוּנָא דְרֹזָא עִילָאָה, לְמַחְוֵי פּוּלָא רֹזָא חֲדָא פְּדָקָא יָאוּת. אַתְנוּן וְנְקוּדֵי פְּגוּנָא חֲדָא.

נְקוּדֵי בְתֻלַת אַתְנוּן קְדָמָאִין. הַ בְּתַרְאָה, לִית לָהּ נְהוּרָא מְנַרְמָה בְּלוּם. י אִיהוּ אַתְנְהִיר בֵּיהּ

נְהִירוֹ דְּנְקוּדָה בְּהַהוּא גְּוּנָא מְפָשׁ, וְהַהוּא דִּיּוּקְנָא מְפָשׁ. ה, נְהִירוֹ דְּנְקוּדָה בְּהַהוּא גְּוּנָא, וְרֹזָא חֲדָא. ו דְּאִיהוּ אִמְצָעִיתָא, בְּרֹזָא דִּילִיָּה לְמַחְוֵי פּוּלָא גּוּפָא וְרוּחָא, בְּדִיּוּקְנָא וְנְהִירוֹ שְׁלִים, בְּדָקָא יָאוּת.

וְעַל דָּא, שְׁמָא דָּא שְׁמָא דְרַחֲמֵי, דְּאַתְנוּן וְנְקוּדֵי בְּדִיּוּקְנָא וְרֹזָא חֲדָא, בְּאַרְחַ מִישַׁר. פֶּד

לשון הקודש

הַנְּקוּדוֹת בְּשִׁלְשׁ אֹתוֹת הִרְאִישׁוֹנוֹת. ה' אַחְרוּנְהָ, אִין לָהּ אֹר מְעַצְמָה בְּלוּם. י' הוּא מְאִיר בּוּ אֹ שֶׁל נְקוּדָה בְּאוֹתוֹ גּוּן מְפָשׁ וְאוֹתוֹ דִּיּוּקְנָא מְפָשׁ. ה' הָאֹר שֶׁל הַנְּקוּדָה בְּאוֹתוֹ הִגּוּן וְסוּד אַחַד. ו' שֶׁהוּא בְּאַמְצָע, בְּסוּד שְׁלֹו שְׁיִהְיֶה הַכּל, גּוּף וְרוּחַ, בְּדִיּוּקְנָא וְאוֹר שְׁלֵם פְּרָאוּי.

וְעַל זֶה (שְׁמוֹת יד) שֵׁם זֶה הוּא שֵׁם הַרַחֲמִים, שְׁהָאוֹתוֹת וְהַנְּקוּדוֹת בְּדִיּוּקְנָא וְסוּד אַחַד,

חֲזוּר לְמְקוּמוֹ, וְנְקוּדוֹתָיו בְּאוֹתוֹת יְהו"ה (הַם בְּסוּד שֶׁל שֵׁם אֱלֹהִים). וּבְשִׁבְלִים נְקָרָא בְּשֵׁם הַזֶּה, לְגַלּוֹת אֱלֹהִים חַיִּים, וְעַל זֶה נְקוּדוֹת מְמַעְלָה לְמַטָּה מְכַנֵּס וְנוֹסֵעַ, וְחֲזוּר לְמְקוּמוֹ.

אַחַר כֵּךְ מִתְפַּשֵּׁט בְּהַתְּפַשְּׁטוֹת שֶׁל מְנוּחָה, וְחֲזוּרוֹת הַנְּקוּדוֹת, כְּמוֹ הַסוּד הַעֲלִיּוֹן, שֶׁהַכּל יִהְיֶה בְּסוּד אַחַד פְּרָאוּי. הָאוֹתוֹת וְהַנְּקוּדוֹת בְּגוּן אַחַד.

אֶתְוֹן וְנִקְוֵי בְעֵקִימוּ דָּא מִן דָּא, כְּדִין לָאוּ אִיהוּ
בְּאוּרַח דְּרִחְמִי, דְּהָא בְּהַפּוּכָא קִיּוּמָא.

וְרָזָא דָּא, (שמות יד כ) וַיָּבֵא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּכּו',
בְּרָזָא דְאֶתְוֹן גְּלִיפִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
אֶתְתִּי בְּאִינוּן תְּלַת סְטְרִין. וְהַהוּא דְּהַפּוּכָא, לָאוּ
אִיהוּ בְּאוּרַח דְּרִחְמִי, בְּגִין דְּמַתְּהַפֵּךְ אֶתְוֹן. וְכָל
שְׁבִן אֶתְוֹן דְּאִינוּן בְּגִינוּנָא אַחְרָא.

ה' בְּתִרְאָה, לִית לָהּ מַגְרָמָה כְּלוּם. וּבְגִין כְּךָ לִית
לָהּ נִקּוּדָה מַגְרָמָה, בַּר כַּד עָבְדָּא שְׁלִיחוּתָא,
דְּאוּזְפִין לָהּ חַד נִקּוּדָה, לְאַעְלָא וּלְמַעְבַּד חֵילִין
וְתוֹקְפָא. כְּמָה דְּאוּזְפִין לָהּ נִקּוּדָה לְאַעְלָא, אוּף
הָכִי אוּזְפִין לָהּ אֶתְוֹן, דְּאִינוּן רָזָא עֵילְאָה
לְאַשְׁלָמָא בְּהַהוּא שְׁלִיחוּתָא.

לשון הקודש

האותיות שֶׁהן כְּגֹן אַחַר.
לח"א האחרונה אין לה מעצמה כלום.
ומשום כך אין לה נקודה מעצמה, רק
בשעושה שליחות, שְׁמֵלוּיִם אוֹתָהּ נִקְדָּה
אֶחָת לְהַכְנִס וּלְעֲשׂוֹת חֵיל וְתַקְפָּא. כְּמוֹ
שְׁמֵלוּיִם אוֹתָהּ נִקְדָּה לְהַכְנִס, אַף כְּךָ
מְלוּיִם אוֹתָהּ הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם סוּד עֲלִיוֹן
לְהַשְׁלִים אֶת אוֹתָהּ שְׁלִיחוּת.

בְּרִידָא יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁהָאוֹתִיּוֹת וְהַנִּקּוּדוֹת
בְּעֵקִימוֹת זֶה מִזֶּה, אוּ אִינוּ בְּרִידָא שֶׁל
רַחֲמִים, שֶׁהֵרִי עוֹמֵד בְּהַפֵּךְ.
וְזֶה סוּד וַיָּבֵא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּכּו',
בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת הַחֲקוּקוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִרְאָה בְּאוֹתָם שְׁלֹשָׁה צְדָדִים.
וְאוֹתוֹ שֶׁל הַהַפּוּךְ אִינוּ בְּרִידָא הַרַחֲמִים,
מִשּׁוּם שֶׁהָאוֹתִיּוֹת מַתְּהַפְּכוֹת, וְכָל שְׁבִן

חֲדָרָא תְּנִינָא, א"ל. דָּא חֲדָרָא וְאַדְרָא
 דִּימִינָא, דְּאִית בִּיה חִיזוּ, דְּאֶתְטַמַּר
 וְאַתְגִּנִּיז. בִּינּוּן דְּנַפִּיק וְנִהִיר לְפּוּם שַׁעְתָּא,
 מִיַּד אֶתְגִּנִּיז.

א"ל, אַמַּאי אִיקְרִי חָכִי. א, אִיהוּ רָזָא דְנִהוּרָא
 קְדַמָּא, דְּכָלִּיל בְּתֵרִין נְהוּרִין, וְעַל דָּא א'
 אִיהוּ חַד. מִתְּפָן שִׁירוּתָא לְאַתְנַחָרָא וְלְאַתְפְּשָׁטָא
 נְהוּרִין לְכָל סַטְר, וְעַל דָּא אִיהוּ קְדַמָּא לְכָל
 אֶתְוּוּן, שִׁירוּתָא דְּכָלְהוּ.

כָּלְלָא דְתַלְת, דְּאִינוּן חַד. תַּלְת (וּתְלַתִּין) נְהוּרִין
 אִינוּן כָּלִילִין בְּאוּת א'. בְּדְרוּעָא חָדָא בְּחַד
 סַטְרָא. וְדְרוּעָא חָדָא בְּחַד סַטְרָא. וּ בְּאַמְצַעִיתָא,
 דְּכָלִּיל תֵּרִין דְּרוּעִין, דְּתֵרִין סַטְרִין.

וְאַצְטְרִיךְ שִׁיעוּרָא דְאַמְצַעִיתָא, בְּתֵרִין דְּרוּעִין
 דְּתֵרִין סַטְרִין. בְּגִין דְּאִיהוּ נָטִיל לִזְנ,

 לשון הקודש

בָּלָם.

הַכָּלִל שֶׁל שְׁלֹשׁ, שֶׁהֵם אֶחָד, שְׁלֹשָׁה
 (וּשְׁלֹשִׁים) אֲוֹרוֹת כְּלוּלִים בְּאוּת א', בְּזֻרְע
 אַחַת בְּצַד אֶחָד, וּבְזֻרְע אַחַת בְּצַד אֶחָד.
 ו' בְּאַמְצַע, שְׁכּוֹלֶלֶת שְׁתֵּי זְרוּעוֹת שֶׁל שְׁנֵי
 צְדָדִים.

וְצְרִיךְ הַשְּׁעוּר שֶׁל הָאֲמַצַע בְּשְׁתֵּי
 זְרוּעוֹת שֶׁל שְׁנֵי צְדָדִים, מִשּׁוּם שֶׁהוּא

חֲדָר שְׁנֵי - א.ל. זֶה חֲדָר וְאַדְרָא שֶׁל יָמִין,
 שֵׁישׁ בּוּ מְרָאָה שְׁנַטְמָן וְנִגְנָנוּ. בִּינּוּן שִׁינְעָא
 וּמַאִיר לְפִי שַׁעָה, מִיַּד נִגְנָנוּ.

א.ל. לָמָּה נִקְרָא כֵּד? א - הוּא סוּד הָאוּר
 הָרָאשׁוֹן, שְׁכּוֹלֵל בְּשְׁנֵי אֲוֹרוֹת, וְעַל זֶה א'
 הוּא אֶחָד. מִשּׁם הָרָאשִׁית לְהַאִיר
 וְשִׁתְּפֹשְׁטוּ אֲוֹרוֹת לְכָל צַד, וְעַל כֵּן הוּא
 רָאשׁוֹן לְכָל הָאוּתִיּוֹת, הָרָאשִׁית שֶׁל

וְאִיהוּ בְּלִחְדוּי בְּתַרְוִייהוּ. א, אֵשׁ מִסְטָרָא דָא. מִיָּם
מִסְטָרָא דָא. רוּחַ פְּסִיק בְּאִמְצָעִיתָא, וְנָטִיל בְּתַרִּין
סְטָרִין, וְכוּלָא אֵינּוֹן חֵד.

תו, א' דָא, אֶתְפֹּשֵׁט וְאֶתְכַלִּיל בְּכִלְלָא דְכְּלָהוּ,
וּבִינּוֹן דְּאִיהוּ כְּלִיל בְּשָׁלִימוֹ דְּתַרִּין סְטָרִין,
דְּאֶתְעָרוּ דְּתִלְתָא (דְּלִתְתָא), אֶתְעָר לְנָפִי נּוֹקְבִיָּה,
וְאֶתְתַּפְּד אֶבְרָזָא (דף 9 ע"א) אַחֲרָא. וְנָטִיל נּוֹקְבִיָּה
לְתַתָּא מִיַּנְיָה, וּמִתְחַפְּרָאן בְּחֲדָא, וּכְדִין נְקוּדָה עֵילָאָה
שְׂרִיָּא עֲלֵיהּ, לְאַחֲזָאָה דְּנַחֲרָא עֵילָאָה, נְקוּדָה
קַמִּיָּתָא, בְּרָזָא דְשְׂכִינְתָא עֵילָאָה, לָא שְׂרִיָּא אֵלָא
בְּאַתֵּר דְּאִיהוּ דְּכַר וְנּוֹקְבָא מִתְחַפְּרָן בְּחֲדָא.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת (בראשית א א), הָא הָכָא
אַרְבַּע אֲלָפִין, מִתְחַפְּרָן בְּחֲדָא דְּכַר
וְנּוֹקְבָא, בְּאַרְבַּע תֵּיבִין, בְּכָל תֵּיבָה וְתֵיבָה א' דְּאִיהוּ

לשון הקודש

אחר. ונטל נקבתו למטה מסגנון,
ומתחפרים יחד, ואז הנקדה העליונה
שורה עליו, להראות שהאור העליון,
הנקדה הראשונה, בסוד השכינה
העליונה, אין שורה אלא במקום שזכר
ונקבה מחפרים יחד.

בראשית ברא אלהים את – הרי כאן
ארבע אלפים, מחפרים יחד זכר ונקבה

נטל אותם, והוא לבדו בשניהם. א –
אש מצד זה, מים מצד זה. הרוח
מפסיקה באמצע, ונוסעת בשני צדדים,
והכל הם אחד.

עוד, א' הוּו מתפשטת ונכללת בכלל
של כלם, ובין שהוא כולל בשלמות של
שני צדדים, שהעירו שלשה (שלמטה),
מתעורר לנקבתו, ומתהפך א' בסוד

דְּבַר. וּבְכָל תִּיבָה וְתִיבָה, אֶת חַד דְּאִיהוּ נִוְקָבָא.

וּבְסִפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא, בְּרֵאשִׁית, אָדָם
וְאֶתְתִּיה. פְּרָא, אֲבָרְהָם וְנוֹקְבִיה.
אֱלֹהִים, יִצְחָק וְנוֹקְבִיה. אֵת, יַעֲקֹב וְנוֹקְבִיה.

וְאִי תִימָא אֶת נִוְקָבָא בְּכָל אֶתֶר. תָּא חֲזִי, א דְּבַר,
ת נִוְקָבָא בְּלִילָן תְּרוּיָהוּ פַחְדָּא, וְנוֹקָבָא
אֶתְחֲזִי בְּשְׁלִימוֹ, בְּלִילָא בְּרִזָּא דְכָל אֶתְוּוֹן. וּבְגִין
כְּד (אֵת), אָף עַל גַּב דְּנוֹקָבָא אִיהוּ, אֲבָל אִיהוּ בְּרִזָּא
דְּכֻלָּא דְדְכוּרָא.

וְעַל דָּא אַרְבַּעָא זְווגִין אֵינִין הָכָא. וּבְכָל אֶתֶר
א דְּבַר, דְּמִתְחַבְּרָא בְּנוֹקָבָא בְּאֵת אַחֲרָא,
קְרִית אַרְבַּע, עַל דְּאֶתְחַבְּרוּ אַרְבַּע רַבְּרָבִין מְמַנֵּן
דְּעֵלְמָא תַּמָּן.

לשון הקודש

יחד. והנקבה נראית בשלמות, כלולה
בסוד של כל האותיות. ומשום כך (מא),
אף על גב שהיא נקבה, אבל היא בסוד
של הכלל של הזכר.

ועל כן ארבעה זוגים הם כאן, ובכל
מקום א זכר, שמתחבר עם הנקבה
באות אחרת. קרית ארבע, על
שהתחברו ארבעה גדולים ממנים של
העולם שם.

בארבע תבות, בכל תבה ותבה א'
שהוא זכר, ובכל תבה ותבה אות אחרת
שהיא נקבה.

ובספרו של רב המנונא סבא, בראשית
- אדם ואשתו. פרא - אברהם ונקבתו.
אלהים - יצחק ונקבתו. את - יעקב
ונקבתו.

ואם תאמר את נקבה בכל מקום - בא
וראה, א' זכר, ת' נקבה, כלולים שניהם

ל, דָּא מַגְדֵּל דְּפִרְחָא בְּאַוּרָא, דְּאִיהוּ מְלִךְ גְּדוֹל.
 וּבְגִין כֶּךָ אִיקְרִי אֵל עֵילָאָה (ס"א עֵילָא) וְאַמְצָעִיתָא
 בְּחֻדָּא. עֵילָא וְרִישָׁא דְאַשְׁנָחוּתָא, רִישָׁא דְכָל אֲתוּוֹן.
 בְּחֻדָּא. אֵל: נְטִיל אֶלְיָךְ סִינְעָא דְהַחַוּא מַגְדֵּלָא דְפִרְחָא
 בְּאַוּרָא לְגַבִּיהָ, וְעֵלִיהָ סָלִיק בְּשִׁמְאָא.

תְּלַתִּין וַתְּרִין שְׁבִילִין אֵינּוּן דְנַפְקִי מֵאַוּרֵייתָא,
 וְאֵינּוּן רְזָא דְעֶשֶׂר אַמִּירָן, וְעֶשְׂרִין וַתְּרִין
 אֲתוּוֹן דְּאַוּרֵייתָא. וּכְלָהוּ נַפְקִי מֵרְזָא דְנִקְוּדָה
 עֵילָאָה. עֶשֶׂר אַמִּירָן, כְּלָהוּ כְּלִילָן בְּרְזָא
 דְּאַוּרֵייתָא, דְּאִיהוּ מְלִךְ עֵילָאָה, רְזָא דְתוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב, עֲלֵמָא דְאַתִּי.

וְעֶשְׂרִין וַתְּרִין אֲתוּוֹן, מִתְּפִשְׁטִין, וְשְׂרִיין
 לְאַתְנַהֲרָא מִרִישָׁא דְנַהֲזָרָא קְדָמָאָה,
 בְּרְזָא דִיחֻדָּא, דְּתַפֵּן אֲתוּוֹן לְאַתְנַלְיָא, וּמִתַּפֵּן

 לשון הקודש

ל, זה מגדל הפורח באויר, שהוא מלך גדול, ומשום כך נקרא אל עליון (מעלה) ואמצעי יחד. המעלה וראש של ההשנחה, ראש של כל האותיות יחד. אל - נטיל אל"ף סינע של אותו המגדל הפורח באויר אליו, ועליו עולה בשם. שלשים ושנים שבילים הם שיוצאים מן התורה, והם הסוד של עשר אמירות

ועשרים ושנים אותיות מתפשטות, ומתחילות להאיר מראש האור הראשון בסוד היחוד, ששם האותיות להתגלות, שבכתב, העולם הבא.

נְהַרִין אֲתוֹן וּסְלִקִין, א' רִזָּא דְכָל אֲתוֹן
בְּרִזָּא דְאַחַד.

חֲדָרָא תְּלִיתָאָה, אֱלֹהִים. דָּא אִיהוּ זְהָרָא
סוּמְקָא, נְצִיץ בְּדִתְבָּא. זְהָרָא, דְּלִזְמִנִין
נְהִיר וְטַב, וְלִזְמִנִין אֲתַחְשַׁד בְּחִשׁוּבָא, וְ(לִית לִיה) נְצִיצוּ
בְּמָה דְהוּה (דִּתְבָּא).

אֱלֹהִים, רִזָּא דְאַתְעֲרוּתָא לְגַבִּי נּוּקְבָא, בְּהוּא
סְטָרָא. דְשִׁמְא דָּא אִיהוּ בְּרִזָּא דְרִזִין
לְיַדְעֵי חֲכְמָתָא, דְשִׁמְא דָּא אִיהוּ דְכַר, וְאַתְעֲרוּ
לְגַבִּי נּוּקְבָא בְּשִׁמְא דָּא, כְּלָא אֲתַעֲר.

וְאַלְמָלָא אֲתַעֲרוּ דְשִׁמְא דָּא, צַדִּיק לָא אִיתַעֲר.
וְאַף עַל גַּב דְּכוּלָּא אִיהוּ דִינָא, וְצַדִּיק
מִסְטָרָא דִימִינָא אִיהוּ, אֲבָל אֲתַעֲרוּ דִילִיָּה, לָאו
אִיהוּ אֲלָא מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא.

לשון הקודש

הסודות ליודעי החכמה, ששם זה הוא
זכר, וההתעוררות לנקבה בשם הזה
מעיר הכל.

וְאַלְמָלָא ההתעוררות של השם הזה,
צדיק לא מתעורר. וְאַף עַל גַּב שֶׁכָּל
הוא דין, וְהַצַּדִּיק הוא מצד הימין, אֲבָל
ההתעוררותו אינה אֲלָא מצד השמאל.

ומשם מאירות האותיות ועולות. א'
הסוד של כל האותיות בסוד אחד.
החדר השלישי – אלהים. והו זהר אדם,
נוצץ כמו זהב. זֶהַר שְׁלִפְעָמִים מאיר
וטוב, וְלִפְעָמִים נִחְשָׁד בְּחִשְׁבָּה, וְ(אין לו)
ניצוץ כמו שהיה (הם).

אֱלֹהִים, הסוד של ההתעוררות לנקבה,
באותו הצד. ששם הזה הוא בסוד

אָדָם שָׁבַק סֶטְרָא דָּא, וְאִתְעַר בְּהָהוּא טוֹפְסָרָא
דְּדַהֲבָא, דְּנַפְיָק מִלְּכְלוּכָא דְהַתּוּכָא דִּילִיָּה.

אֱלֹהִים, אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים, אִתְעַרוּתָא דְעַדִּי"ק,
וְאִיהוּ מִיִּלָּה בְּפַרְיָעוּ, בְּלֹא סֶטְר עָרְלָה
בְּלִל. וְדָא אִיהוּ בַד אֲדַכְר שְׁמָא דָּא לְטַב,
בְּגוֹן (שמות ב כד) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ, דְּאִתְעַר
בְּרִית. בְּרִזָּא דָּא, (בראשית נ כד) וְאֱלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד.

בְּסֶטְרָא אַחְרָא, אֲזַרִּיתָא אִסְחִידַת עַל דִּינֹי,
דְּהָא מִתְפָּן עָרְלָה נְפֻקַת. לְזַמְנִין שְׁמַע
דָּא נִוְקְבָא יִרְתָּא לִיָּה, בְּגִין לְאִתְדַנָּא עֲלֻמָּא בְּהָהוּא
רְזָא דְעָרְלָה. בַּד אִתְתַּקַּף הָאִי אֱלֹהִים לְעִילָא,
וְאִתְקַשֵּׁי הָהוּא עָרְלָה, וּפְרִיעָה לָּא אִשְׁתַּכַּח.

וְעַל דָּא, לְטַב בְּפַרְיָעוּ אִיהוּ, דְּהָא אִתְפַּרַע עָרְלָה
וְאִתְעַבַר, וְאִתְנַלְיָא רְזָא דְבְרִית קַדִּישָׁא.

לשון הקודש

פָּקֹד יִפְקֹד.

בְּצַד אַחַר הַתּוּרָה מְעִידָה עַל דִּינֹי, שְׁהָרִי
מִשָּׁם יוֹצֵאת הָעָרְלָה. לְפַעְמִים הַשְּׁמַע
הַזֶּה, הַנִּקְבָּה יוֹרֶשֶׁת אוֹתוֹ, כְּדִי שִׁדּוֹן אֶת
הָעוֹלָם בְּאוֹתוֹ סוּד הָעָרְלָה. בְּשִׁמְתַחוּק
אֱלֹהִים הַזֶּה לְמַעְלָה, וּמִתְקַשֶּׁה אוֹתָהּ
הָעָרְלָה, וְאִין נִמְצֵאת פְּרִיעָה.
וְעַל כֵּן, לְטוֹב הוּא בְּפַרְיָעָה, שְׁהָרִי

אָדָם עוֹב אֶת הַצַּד הַזֶּה, וְהַתְעוּר
בְּפִסְלַת הַזֶּהב הַהוּא, שְׁיוֹצֵאת מִהַלְכְלוּף
שֶׁל הַהַתּוּף שְׁלוֹ.

אֱלֹהִים, אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים – הַתְעוּרָרוֹת
הַצַּדִּיק. וְהוּא מִיִּלָּה בְּפַרְיָעָה, בְּלִי צַד
עָרְלָה בְּלִל. וְהוּוּ בְּשִׁנּוּכַר הַשֵּׁם הַזֶּה
לְטוֹב, כְּמוֹ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ,
שֶׁהַתְעוּרָרָה הַבְּרִית בְּסוּד זֶה, וְאֱלֹהִים

וְכוֹלָא בְרוּא דְאֱלֹהִים אִיהוּ. דְּהָא גִּוּוֹן דָּא אֶתְהַפֵּד
 לְכַמְּה גִּוּוֹנִין, לְזַמְנִין חָכִי, וּלְזַמְנִין חָכִי, וְדָא אִיהוּ
 בְרוּא דְאֱלֹהִים.

אֱלֹהִים, תִּלְת שְׁמָחַן אִינוּן. חָדָא, אֱלֹהִים חַיִּים,
 דְּאִיהוּ אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֵךְ עוֹלָם.
 אֱלֹהִים, דְּפַחַד יַצְחָק. אֱלֹהִים בְּתַרְאָה. וְתַמָּן
 מִתְפַּשְׁטִין אֱלֹהִים דְּפַחַד יַצְחָק.

אַשְׁגַּחְוֹתָא דִּילִיָּה, (זכריה יד ח) חֲצִיו אֶל תִּים
 הַקְדָּמוֹנִי דִּיִּיקָא. וְחֲצִיו אֶל תִּים
 הָאֲחֵרוֹן. אֶל תִּים הָאֲחֵרוֹן דִּיִּיקָא. דְּאֶתְקַרִי
 בְּשֵׁמָא דָּא.

וּבְגִין דְּנָפִיק מְלַעֲיָלָא, אִית לִיָּה רִשׁוֹ לְאַכְלָלָא
 יְמִינָא בְּגִיָּיה. וְכַד אֶתְבְּלִילָא יְמִינָא בְּגִיָּיה,
 כְּדִין אִיְהִי בְּחֵדוּא, וְאֶחִיד בְּגוֹ יַמָּא תַתְּאָה תַחֲוֹת

לשון הקודש

האחרון. ושם מתפשטים אלהים של
 פחד יצחק.

החשגחה שלו, חציו אל תים הקדמוני
 דוקא, וחציו אל תים האחרון. אל תים

האחרון דוקא. שנקרא בשם הזה.

ומשום שיוצא מלמעלה, יש לו רשות
 להכליל הימין בתוכו. וכשנכלל הימין
 בתוכו, אז היא בשמחה, ואוחז בתוך

נפרעת הערלה ומעברת, ומתגלה סוד
 ברית הקדש, והכל הוא בסוד של
 אלהים. שהרי גון זה מתהפך לכמה
 גונים, לפעמים פך ולפעמים פה, וזהו
 בסוד של אלהים.

אלהים, שלשה שמות הם. אחד –
 אלהים חיים, שהוא אלהים חיים ומלך
 עולם. אלהים של פחד יצחק. אלהים

רִישָׁא. דְּכַתִּיב שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי, כְּדִין אֶתְקַרִי
אֶלְהִי"ם, דְּהָא אָזִיל אֶל הַיָּם הָאֲחֵרוֹן. וְדָא אִיהוּ
חֶדְרָא תְּלִיתָאָה, (מסחוא) מְלֻךְ עֵילָאָה.

חֶדְרָא רְבִיעָאָה, דִּיזְקָנָא דִּיעֵקֵב סָבָא, כְּרִזָּא יְהוֹ,
דְּנָטִיל יְרוּתָא דְּאָבָא וְאָמָא, וְאִיהוּ אֶתְרַבִּי
כְּגַוְיָהּ, וְאָזִיל לְקַמְיָהּ.

אוֹרַח דְּצְנִיעוּ דְּכָל עֲלָמָא, הָכִי אֶתְחַזִּי, כְּגַוְנָא
דְּסִידוּרָא דְּאֶתְוֹן דְּמֵאֲרִי פּוֹלָא, כְּמָא
דְּאִינוּן מְסַתְּדָרֵן יְהוֹ"ה. אוֹרְחִיהּ דְּדְכוּרָא, לְשׁוּאַה
תְּדִיר נּוֹקְבִיָּה לְקַמִּיָּה, לְאֶשְׁגָּתָא בְּהַ, וְלֹאֶסְתַּלְקָא
מִנָּה חֲשָׁדָא וְקַנְיָאָה, וְלֹא יַהִיב עֵינָיו בְּאֶנְתּוֹ
אֶתְרָא. י' דְּכַר, ה' נּוֹקְבָא. י"ה, הָא נּוֹקְבָא לְקַמִּי
דְּכוּרָא, כְּגַוְנָא לְאֶסְתַּלְקָא בְּהַ תְּדִיר. כְּרִזָּא אָזִיל
לְקַמִּיָּה אִמִּיָּה, לְחַפְיָא לָהּ מֵעֵינָא. כְּגַוְנָא וְקַרָא
דִּילִיָּה וְיִקְרָא דְּאָבוּי. וְסִימְנָךְ (בראשית מט כב) כִּן פֶּתַח

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁסְּדוּר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל רַבּוֹן הַכֵּל, כְּמוֹ
שֶׁהֵם מְסַתְּדָרִים יְהוֹ"ה, דְּרַךְ הַזְּכוּר לְשִׁים
תְּמִיד נִקְבְּתוּ לְפָנָיו, לְהַשְׁגִּית בְּהַ, וְלִסְלַק
מִכְּנֵה חֲשָׁד וְקַנְיָאָה, וְאִין נוֹתֵן עֵינָיו בְּאִשָּׁה
אַחֶרֶת. י' זְכוּר, ה' נִקְבְּתָהּ. י"ה, הִנֵּה נִקְבְּתָהּ
לְפָנָי הַזְּכוּר כְּדִי לְהַסְתַּלְכָּא בְּהַ תְּמִיד. כִּן
הוֹלֵךְ לְפָנָי אִמּוֹ, לְכַסּוּתָהּ מִן הָעֵינָן,
בְּשָׁבִיל כְּבוֹדוֹ וְכְבוֹד אָבוּי. וְסִימְנָךְ –

הַיָּם הַתַּחְתּוֹן תַּחַת הָרֵאשׁ, שְׁכַתּוֹב (שיר ב)
שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי. אִין נִקְרָא אֶלְהִי"ם,
שְׁתַּרִי הוֹלֵךְ אֶל הַיָּם הָאֲחֵרוֹן. וְזֶהוּ הַחֶדֶר
הַשְּׁלִישִׁי (מארח) הַמְּלֻךְ הָעֵלְיוֹן.

כְּחֶדֶר הַרְבִּיעִי, הַדְּמוּת שֶׁל יַעֲקֹב הַזְּכוּן,
כְּסוּד יְהוֹ, שְׁנוּטֵל יְרֻשָּׁה שֶׁל אָב וְאִם,
וְהוּא מְתַנַּדֵּל בְּתוֹכָם וְהוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם.
דְּרַךְ צְנִיעוּת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּךָ נִרְאָה,

יֹסֵף. דְּבַתִּיב, (שם לג טז) וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וְרַחֵל, יוֹסֵף
לְקַמֵּי אִמִּיהָ.

יַעֲקֹב נָטִיל נֹקְבִיחָה, וְשׂוּי לָהּ לְקַמֵּיחָה, לְאַשְׁנַחָה
בָּהּ (תְּמִיד) וְלֹא בְּאַחֲרָה. הֲדָא הוּא
דְּבַתִּיב, (דברים יא יב) תְּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיהֶּךָ בָּהּ, וְלֹא
תִסְתַּלֵּק מֵעֵינָהּ רַגְעָא חֲדָא. וְדָא אִיהוּ סְדָרָא דְאַתְוּוֹן
קְדִישִׁין, לְמַחְוֵי סִדוּרָא דָּא עֵילָא וְתַתָּא.

אַתְוּוֹן אֵלִין אַתְרִשִׁימוּ בְרִשִׁימוּ דְלַחֲזוֹן, כַּד נִפְקוּ
לְבַר מַחִילָא וְתוֹקְפָא דְשׁוֹפָר. כַּדִּין
בְּשַׁעְתָּא דְנִפְקֵי מַחִילָא וְתוֹקְפָא דְשׁוֹפָר, מִגּוֹ
דְחִיקוּ, דְאַתְעֲבִיד קָלָא כְּלִילָא מֵאֵשׁ וְרוּחַ וּמִיּוֹם,
אַתְוּוֹן אַתְגְּלִימוּ, וְאַתְרִשִׁימוּ בְּפִרְצוּפִין דְלַחֲזוֹן, כַּל
חַד וְחַד כַּדְקָא חָזִי לוֹן, וְאַתְיִישְׁרוּ בְּדוּכְתִיחָהּ.

גְּנִיזִין הוּוּ אַתְוּוֹן גּוֹ שׁוֹפָר, כַּלָּא רִשִׁימוּ דְאַתְחִזִּי
כַּלֵּל, כִּיּוֹן דְנִפְקֵי, אַתְגְּלִימוּ כּוּלְחָהּ,

לשון הקודש

הַאֲוֹתִיּוֹת הִלְלוּ נִרְשְׁמוּ בְרִשְׁם שְׁלֶחָן,
כְּשִׁנְצִאוּ חֲחוּצָה מִבְּחַ וְתַקְפָּה הַשׁוֹפָר, אִז
בְּשַׁעָה שִׁנְצִאוֹת מִבְּחַ וְתַקְפָּה הַשׁוֹפָר
מִתּוֹךְ דַּחֲק, שְׁהַקּוֹל נַעֲשֶׂה כְּלוֹל מֵאֵשׁ
רוּחַ וּמִיּוֹם, הַאֲוֹתִיּוֹת הַתְּגַלְמוּ, וְנִרְשְׁמוּ
בְּפִרְצוּפִים שְׁלֶחָם, כַּל אַחַד וְאַחַד כְּרָאוּי
לְהֵב, וְהַתְּנִישְׁרוּ בְּמִקּוּמָם.

הַאֲוֹתִיּוֹת הֵיוּ גְנוּזוֹת בְּתוֹךְ הַשׁוֹפָר, כְּלִי

(בראשית מט) בֵּין פְּרַת יוֹסֵף. שְׁכַתּוֹב (שם לג)
וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וְרַחֵל, יוֹסֵף לְפָנָי אִמּוֹ.
יַעֲקֹב נָטִיל נֹקְבִיחָה וְשָׁם אוֹתָהּ לְפָנָיו,
לְהַשְׁמִיחַ בָּהּ (תְּמִיד) וְלֹא בְּאַחֲרֶתָהּ. זֶהוּ
שְׁכַתּוֹב (דברים יא) תְּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיהֶּךָ בָּהּ,
שְׂאִין מִסְתַּלְקֶת מִהַעֵין רַגַע אַחַד. וְזֶהוּ
סוּד הַאֲוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, שִׁיְהִיֶּה הַסְּדוּר
הַזֶּה מַעֲלָה וּמִסְפָּה.